

KMIECI (21) ai

e jasne.

sg m N kmieci (11). ◊ A kmieci (2). ◊ f N (attrib) kmiecią (1) Mącz, kmiecia (1) RejRozpr. ◊ I kmiecią (2). ◊ n G kmieci(e)go (1). ◊ pl N subst kmieci(e) (1). ◊ G kmiecich (1). ◊ L kmiecich (1).
Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „*kmieć*” ‘*chłop poddany, wieśniak*’; *rusticus, silvester* Mącz; *colonicus Calep* (21) : Kmiecią niewola. RejRozpr D4 marg; Sylvestra tecta, Chłopskie kmiecie chyzy/ chałupki. Mącz 436c; Villa rustica, Część budowania kmieciowego w którym albo ogrodnik albo nayemnik albo komornik fiędzy. Mącz 496c, 436c, 468b; Colonicus – Kinieci [!]. Calep 217a.

W charakterystycznych połączeniach: *kmiecie(-i, -a) budowanie, chałup(k)a* (2), *chyz* (2), *niewola, stan*.

Szereg: »*kmieci i niewolniczy*« (1): O iako wielka wiara y miłość Apostoła cześk tego [Mojżesza]. tak wiele opuścić Państwa/ rofkolzy/ ławy/ dla Bogá/ á iąc fię nędze y wzgárdy/ y zá łtan Krolewki/ kmieci y niewolniczy/ odmienić y przyiąć. SkarŻyw 478.

a. *Rolniczy, związany z uprawą roli, z życiem na wsi; rusticanus, rusticarius, villaticus* Mącz (14) : Imiona kmieczich rzeczy rozlicnych. Mymer¹ nlb 1; Georgia, Orániná/ Kmieci život. Mącz 144c; Georgicus, Georgicum carmen, Wierfze o kmieciach rzeczách. Mącz 144c; Villico, Kmiecią fię rzeczą obchodzę/ ná wsi fię obieram/ wieyską rzecz á oráninę prowadzę. Mącz 496d, 362a, b [6 r.], 496c [2 r.], d.

W charakterystycznych połączeniach: *kmieci(-a) dom* (2), *kosa, obchod, rzecz* (4), *żywot* (3).

Synonimy: *chłopi, chłopski*; a. *gburski, oracki, wiejski, wieśny*.

Cf **KMIECIOW, KMIECKI, KMIECNY, KMIECY, KMIOTOWSKI**